

зѣ можемъ да земемъ отъ него, и да ѿхъ напечатаме дълбоко въ память-тѣ си, като помнимъ Апостолско-то совѣтуваніе, че “трѣбува да внимаваме много на това що сме чули за да не го забравимъ” (Евр. гл. 2). Може да ся случи да кажешъ, че нѣмашъ време да правишь толкова много нѣща, но спомни що говори Давидъ, на когото животъ-тѣ былъ много по упразнителенъ отъ животъ-тѣ на мнозина отъ насъ. “О колко обичамъ законъ-тѣ ти! сичкій-тѣ день є поученіе-то ми” (Пс. 119 ; 97). “Очи-ты ми предварятъ нощны-ты стражи за да ся поучавамъ въ слово-то ти” (Пс. 119 ; 148). Така можешъ и ты да откупишь време-то отъ снъ-тѣ, или като ся упражнявашъ въ занятіе-то си да преговаряшь за истинности-ты на Писаніе-то. Длѣжни сме да помнимъ предрѣчены-ты глаголы отъ пророцы-ты и заповѣдь-тѣ на Господни-ты Апостолы. Пакъ, превръщай мѣста отъ Писаніе-то на вопросы за испытываніе на себе си. Така когато говори Апостолъ Петръ : “растете въ благодать-тѣ и въ разумъ-тѣ на Господа нашего,” пытай себе си, растѣ ли и азъ въ благодать-тѣ и въ тоя разумъ Христовъ? Писаніе-то ще тя рѣководи въ извършаніе-то на таѣхъ толковѣхъ достословнѣхъ длѣжность. Може обаче да ся вижда забавенъ успѣхъ-тѣ ти споредъ тоя способъ на четеніе-то, но ще спечелишь много по истинно знаніе съ тоя начинъ, нежели чрезъ бързо-то прочитаніе : и на истина не четешъ само за очи,